RĒZEKNES VALSTS 1.ĢIMNĀZIJA

RV1Ģ AVĪZE "ATBALSS"

Oktobris

Avīzes "Atbalss" oktobra numuru iesāksim ar Guntara Rača dzejoli - 22.oktobris

Un gulbji projām aizlidoja
Klāt vēl viens melno vārnu laiks
Viss atkal rudi melanholisks
Bet nekas neglābjami baigs

Nekas, kam vari pielikt punktu
Nekas, kas liktu upē lēkt
Un gulbji projām aizlidoja.....
Bet mums no rudens neizbēgt

Fotogrāfijas autors: Samanta Savicka, 11.e

Oktobris ir skolotāju mēnesis, kad īpaši novērtējam cilvēkus, kuri palīdz mums augt, mācīties un noticēt saviem spēkiem, tāpēc daži jautājumi un atbildes.

Intervējām mūsu skolotājus.

Kādas ir, jūsuprāt, vissvarīgākās skolotāja īpašības?

Pacietība, humors (ja tā nav, tad var satīties līķautā un velties uz morga pusi), vēlme pieņemt jauno ***/angļu valodas skolotāja Sandra Trošina./***

Mīlestība pret darbu, optimisms, spēja komunicēt, zinātkāre ***/direktors Jānis Poplavskis/.***

Ja Jūs nebūtu skolotājs, par ko jūs strādātu?

Es jau no bērnības sapņoju, ka vēlos būt skolotāja. Kad ar māsu bijām mazas , spēlējām skolas, es vienmēr biju skolotāja. Beidzot 12. klasi, viennozīmīgi zināju, ka mācīšos par skolotāju.
/sociālo zinību skolotāja Iveta Garjāne/

Ja es nebūtu skolotāja, es strādātu par programmētāju, kas ir mana pirmā profesija.
/angļu valodas skolotāja Sandra Trošina./

Par radioinženieri, kaut ko saistītu ar radiotehniku.
/fizikas skolotājs Dainis Soms/.

Vai Jūs gribētu mācīt tādu skolēnu, kāds bijāt jūs?

Līdz 10. klasei - jā, 10. klases laikā - nē, tehnikuma visus 4 kursus - jā. ***/angļu valodas skolotāja Sandra Trošina/.***

Jā, es biju ļoti radošs skolēns - vispirms izdomāju pienākumus, kas man būtu jādara, organizēju klases un skolas pasākumus, tikai pēc tam pildīju mājasdarbus.
/sociālo zinību skolotāja Iveta Garjāne/.

Jā, gribētu, jo abi mani vecāki bija skolotāji skolā, kur mācījos, un, ja izdarīju ko sliktu, gāja viņiem sūdzēties. Tādējādi veidojās atbildības sajūta. ***/direktors Jānis Poplavskis/.***

Kā Jūs atpūšaties pēc garas darba dienas?

Eju uz garāžu, darbojos ar metālu, kaut ko izvirpoju, metinu. Lidoju ar motoparaplānu, vakaros eju uz kora mēģinājumiem - dziedu vīru korī "Graidi" un korī "Sonitum".
/direktors Jānis Poplavskis/.

RĒZEKNES VALSTS 1.ĢIMNĀZIJA

RV1Ģ AVĪZE "ATBALSS"

Oktobris

Kāds ir smieklīgākais vai neparastākais notikums, kas Jums saistās ar skolu?

Kādreiz lokomotīvju remonta rūpnīcā bija ražošanas prakse, bastojām teoriju, jo bija garlaicīgi cerējām, ka nepieķers. Tomēr mūs pieķēra, es sameloju un teicu: "Nu mēs, skolotāj, krieviski tā visai labi neprotam" (nodarbības bija krievu valodā.) - "Teož pēc nacionālisma!!" Gribēja pat no skolas izmest, bet mana mamma bija skolēnu vecāku padomes priekšsēdētāja, neizmeta.
/fizikas skolotājs Dainis Soms./

Skolotājs, kuru Jūs vislabāk atceraties no skolas?

Mācījos Rēzeknes 5.vidusskolā. Man sirdī vienmēr palikusi manas klases audzinātāja. Vēl joprojām sveicam viena otru Ziemassvētkos, dzimšanas dienās, viņa joprojām dzīvo man kaimiņos. ***/sociālo zinību skolotāja Iveta Garjāne/***

Atceros savu sākumskolas skolotāju, mācīja no 1.-4. klasei, pēc tam, kad bijām 5. klasē, viņa nomira no vēža. Bija ļoti, ļoti mīļa, atstāja ļoti lielu iespaidu, iedvesmoja mani būt par skolotāju. ***/angļu valodas skolotāja Sandra Trošina/.***

Vēstures skolotāja, bija arī klases audzinātāja. Bija kā mamma, vienmēr uzklausīja, nekad nebļāva, situācijas risināja loģiski.
/fizikas skolotājs Dainis Soms/.

Paldies Jums, mīļie skolotāji!

Intervēja: Zoja Zirnīte, 10.b klase

Nē, mēs nevēlamies bēgt no rudens!

Tas ir pasakaini skaists! Mums Latvijā ir iespēja piedzīvot četrus burvīgus gadalaikus un rudens ir īpašs.

Mūsu ikdiena piepildīta ar daudz un dažādiem notikumiem. Par to arī vēstīsim avīzes nu jau otrajā numurā.

Kur, ja ne mežā, var izjust dabas skaistumu, spēku un gūt iedvesmu!

PĀRGĀJIENS ANČUPĀNOS – MĀCĪBAS ĀRPUS SKOLAS SOLA

29. septembrī 12.b klase devās pārgājienā uz Ančupāniem STEM projekta ietvaros. Saulainajā dienā mums bija iespēja ne tikai izkustēties svaigā gaisā, bet arī apgūt jaunas zināšanas par ģeogrāfiju, mežu un LVM GEO izmantošanu.

Pārgājiens ilga aptuveni četras stundas. Klase tika sadalīta trīs grupās, un katrai grupai bija jāatrod noteikti punkti un jāiepazīst apkārtne. Izmantojot LVM GEO, bija jāorientējas teritorijā un jāizplāno savs ceļš. Vienai no grupām tas izrādījās īpaši sarežģīti, jo līdz nepieciešamajam punktam bija jānokļūst cauri bieziem krūmājiem.

Pārgājiena laikā uzzinājām vairāk par mežu un apkārtējo teritoriju, kā arī sastapām dažādus dzīvniekus. Īpaši pārsteidzoši bija tas, ka satikām vairākas čūskas. Par pārgājiena laikā paveikto varētu pat pateikt, ka bezvēja dienā Ančupānu meža parādījās mistiskā vētra, kura nogāza dažus kokus.

Beatrise Baranovska 12.b

Pārgājiena noslēgumā visas trīs grupas prezentēja savu maršrutu, atrastos punktus un to, ko bija sastapušas ceļā. Pēc tam sekoja viena no gaidītākajām pārgājiena daļām – cīsiņu cepšana uz pašu iekurtā ugunskura. Tieši šī aktivitāte, spriežot pēc klasesbiedru reakcijas, bija viena no visvairāk gaidītākajām.

Kopumā pārgājiens bija izdevies un pozitīvs. Tas ļāva mācīties citādāk, ne tikai klausoties stundās, bet pašiem darbojoties dabā. Klausoties klasesbiedru sarunas pēc pārgājiena, visi varēja atpūsties, pasmieties un uzzināt kaut ko jaunu. Šis pārgājiens pierādīja, ka mācības var būt gan izzinošas, gan aizraujošas.

RĒZEKNES VALSTS 1.ĢIMNĀZIJA

RV1Ģ AVĪZE "ATBALSS"

Oktobris

Rudens ir **ekskursiju** laiks. Un nav jādodas ļoti tālu, lai redzētu dabas skaistumu un rastu iespēju ķert emocijas!

Par to pārliecinājās 8.c klases skolēni, kas devās uz Lūznavas muižu, piedaloties ekskursijā ar gidu-stāstnieku, apskatot Lūznavas muižas ēku un parku.

Skolēniem bija iespēja uzzināt, kā top tilti, pašiem iejusties tiltu būvnieku lomā, izzināt dzelzceļa tiltu inženiera Staņislava Kerbedza stāstu un papildināt zināšanas inženierzinībās - tiešām kopīgs izzinošs piedzīvojums klasei!

19. gadsimta inženierbūvju projektētājam Staņislavs Kerbedzam piederēja Lūznavas muiža , sava veida ģimenes rezidence. Neskatoties uz to, ka ģimenei bija īpašumi daudzās valstīs, Lūznavai bija īpaša vieta šīs ģimenes dzīvē. 19.gadsimta beigās tās bija 42 ēkas ar kopējo platību 992 ha. Muižas ļaudis nodarbojās ar lauksaimniecības darbiem.

Interesants fakts, ka Lūznavas muižas ēkai ir 64 stūri!
Stāstniece atzina, ka muižas ēkā mītot īsts spoks! Varbūt tas ir muižas pārvaldnieka gars, kas ilgus gadus vadīja muižas saimniecisko dzīvi?

Klases telpā skolēni pārbaudīja savu atjautību inženiertehniskajās jomās, kā arī prasmes tiltu un citu konstrukciju veidošanā.
Sadalot klasi grupās, skolēni veica sava veida orientēšanās uzdevumu, meklējot muižas telpās konkrētus objektus. Bija iespēja praktiski darboties un saliedēties.

"Latgales jūgendstila pērle. 20. gadsimta sākumā celta kā vieta mākslai un mūzikai. 2015. gadā atdzimusi no jauna, lai iedvesmotu un kļūtu par īsto vietu,
kurā mīt MŪZA" lasām muižas vizītkartē.

Mēs patiesi lepojamies ar kultūras pērli, kāda ir Lūznavas muiža!

Kas gan būtu ekskursija bez aktivitātēm brīvā dabā!

Svilpaunieku tīklu parks - vispiemērotākā izklaides vieta, kur 8.c atbrauca, lai izlādētos, izlēkātos 5 m augstumā.

Skolēni guva neaizmirstamas emocijas un kopā būšanas prieku!

Iesakām arī citiem doties uz Lūznavu tepat, Latgalē.

Ik gadu Latvijā notiek Karjeras nedēļa, kurai ir sava devīze. Šajā gadā tā bija **"Enerģija mūsu dzīvē"**.

Daudzveidīgo pasākumu klāstā īpašs notikums saistās ar **dzejnieka Silvestra Solovjeva** viesošanos ģimnāzijā. Stāts par gara stiprumu, dzejas enerģiju.

"Dziļas pārliecības zibšņa uzplaiksnījumā"- ar šiem **dzejnieka Silvestra Solovjeva** vārdiem varētu raksturot mūsu, Rēzeknes Valsts 1.ģimnāzijas skolēnu, tikšanos ar viņu Karjeras nedēļas laikā.

Silvestrs ir šīs skolas 2014.gada absolvents, kas savulaik ar drošu skatu raudzījās savā nākotnē, kamēr traģisks atgadījums-kritiens ar izpletni augstsprieguma vados - mainīja viņa likteni.

Saruna bija par to, ka nemākam novērtēt iespējas, kas mums dotas, ka jāspēj iet savu

RV1Ģ AVĪZE "ATBALSS"

Oktobris

ceļu, pat ja citiem šķiet, ka tas ir nepareizs, ka jāatrod savi izpausmes veidi, nebaidoties no kritikas, bet ieklausoties tajos, kas atbalsta."

Dzeja Silvestram kļuvusi par emociju norakstīšanas veidu, kurā savijas jaunieša dzīvesstāsts, simboli un skarba tēlainība. Izrādās, ka lirika ir iespējas, motivācija un apliecinājums savai varēšanai , jo lielā mērā pateicoties tai , tika atšķirta jauna dzīves lappuse.

Klusi klausāmies un nu gribam, lai piepildās Silvestra sapnis- tiek izdota viņa dzejas grāmata, kas ļautu autoram gūt pārliecību, ka viņš pieder dzejnieku lokam. Mums gan par to šaubu nebija, tāpēc novēlam , lai pietiek veiksmes un enerģijas savu ieceri piepildīt.

Paldies, Silvestr, par atklātību, par iedrošinājumu un iedvesmu!
/ sk. Indra Gailīte/

Nāk rudens apgleznot Latviju

Bet nepūlies , necenties tā.

Man viņa ir visskaistākā

Tik un tā.

/M.Zālīte/

"**Atbalss" komanda.**